

อาทิตย **สุพรรณ** www.facebook.com/ScoopMini

เจาะหลังบ้าน CUbook

ทรงยศ สามกษัตริย์

อีบุ๊กมา แต่หนังสือเล่มยังไม่ไป

ปฏิเสธไม่ได้ว่าอยู่ในช่วงขาลง ร้านหนังสือ โดยเฉพาะแผงหนังสือค่อยๆ หายไปจากสายตา ไม่พักต้องเอ่ยถึงแวดวงนิตยสารที่หัวแล้วหัวเล่าทยอยปิดตัวลง รวมทั้ง “คู่สร้างคู่สม” ที่สะท้อนวงการสื่อสิ่งพิมพ์ แต่...ศูนย์หนังสือจุฬาฯ กลับเป็นข้อยกเว้น! (อ่านต่อหน้า 14)

“...เวลาไปร้านหนังสือ
เราจะได้เห็นหนังสือเล่มที่ไม่เคยคิดว่าจะสนใจ
ความหลากหลายที่เกิดขึ้น
ให้ความแตกต่างจากการซื้อหนังสือ
ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต...”

ต่อจากหน้า 13

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CUbook) เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการครั้งแรกที่อาคาร คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยพื้นที่ทำการ 40 ตารางเมตร ให้บริการหนังสือภาษาไทย และต่างประเทศ วันนีครบ 40 ปีพอดี สบายปึกไปถึง 11 สาขา กับอีก 7 เครือข่าย ตั้งแต่เหนือสุดที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย ไปจรดภาคใต้ที่มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.นครศรีธรรมราช

สะท้อนถึงความจริงที่ว่า ต่อให้เข้าสู่ยุคของอินเทอร์เน็ต ออฟ ริงส์ มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึงทุกหมู่บ้าน ทุกคนสามารถเลือกสั่งซื้อหนังสือได้รวดเร็วผ่านทางออนไลน์ เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แต่หนังสือเล่มก็ยังคงอยู่ต่อไป เพราะอะไร?

“เวลาเราซื้ออีบุ๊กบนอินเทอร์เน็ต เราเลือกหนังสือแล้วสั่งซื้อเลย อาจจะได้ดูส่วนหนึ่ง แต่เวลาไปร้านหนังสือเราจะเห็นหนังสือเล่มที่ไม่เคยคิดว่าจะสนใจ ความหลากหลายที่เกิดขึ้นจะให้ความแตกต่างจากการซื้อหนังสือผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ฉะนั้น ร้านหนังสือกับอินเทอร์เน็ตจะมีเสน่ห์ที่ต่างกันคนละแบบ”

ทรงยศ สามกษัตริย์ กรรมการผู้จัดการศูนย์หนังสือจุฬาฯ บอก “การเลือกหนังสือหลักๆ มี 2 แบบ 1.เลือกเพราะความจำเป็น เช่น ตำราเรียน หนังสือที่ต้องทำมาหากิน 2.เลือกเพราะอยากซื้อ เป็นพวกซื้อด้วยอารมณ์ นิยาย ชีวิตประวัติจากบุคคลสำคัญ เรื่องราวประวัติศาสตร์ที่อยากเรียนรู้ สุดท้ายหนังสือเล่มที่จำเป็น พวกคู่มือสอบหรืออะไร ยังไงก็ยังมีตลาดของมันอยู่ อินเทอร์เน็ตในอนาคตอาจจะไปถึงหมู่บ้าน คนอาจจะเลือกซื้อง่ายขึ้นก็ตาม แต่หนังสือเล่มก็ยังอยู่”

เป็นน้องสุดท้องในจำนวนพี่น้อง 10 คน ของคุณพ่อ ร.ต.อ.สท้าน กับคุณแม่แสงเยี่ยม สามกษัตริย์ หนึ่งใน

ซื้อหนังสือ (ยืมกว้าง) เปลาเอาไปนั่งอ่าน แต่นั่นเป็นสิ่งที่เราทำตั้งแต่ 20 ปีที่แล้ว คือเรามีห้องอ่านฟรีทั้งวัน มุมอ่าน เราทำมา 20 กว่าปี และเราจะบอกเสมอว่าเปิดอ่านได้เลย เพราะในฐานะคนที่ซื้อก็ต้องซิมก่อน เราพบว่าปัจจุบันบางท่านที่เป็นดอกเตอร์บอกว่า เมื่อก่อนผมมานั่งอ่านหนังสืออยู่ตรงนี้ นี่คือสิ่งที่ศูนย์หนังสือทำมาโดยตลอดคือการส่งเสริมการอ่าน

อย่างที่เรียนว่า เมื่อไหร่ก็ตามถ้าเราเก็บกอบโกยกับตัวออกอย่างเดียว แต่เราไม่ปรุงคนใหม่ที่รักการอ่านขึ้นมา มันจะขาดตอนในอนาคต แต่ที่เราทำ เราอยากให้อ่านไปเรื่อยๆ แล้ววันหนึ่งจะคลิกกับหนังสือสักเล่ม เขาจะโตขึ้นเป็นอนาคตที่ดีของประเทศแน่ แล้วเขาก็จะรักการอ่าน เราทำหน้าที่เป็นแหล่งให้อ่าน และเราจะบอกเสมอว่า ปิดเทอมแทนที่จะพาออกไปเดินห้าง ลองปล่อยให้มาอยู่ร้านหนังสือ เราไม่รู้หรือครับว่าลูกชอบเล่มไหน แต่เมื่อไหร่ที่เขาเจอเล่มที่เขาชอบ เขาจะกลายเป็นนักอ่านในอนาคต เพราะการอ่านมันมีคุณประโยชน์มาเนิ่นนาน

● ต้องจัดอีเวนต์ส่งเสริมการอ่าน?

เราจัดเป็นประจำ เฉลี่ยปีละ 70-80 ครั้ง ไม่ว่าจะเป็นนักเขียนพบนักอ่าน การอบรม กิจกรรมทั่วไป และเราพยายามทำหลากหลาย เช่น ใส่บาตรหนังสือซึ่งครั้งนี้เป็นปีที่ 10 แล้วที่จัดสุรสมจตุร เราถวายคู่มือแล้วให้ท่านเดินเลือกหนังสือเอง พบว่าหมวดหนังสือที่ท่านเลือกคือคอมพิวเตอร์ บางทีก็เป็นหมวดการศึกษา นิทานก็มี หรือจัดบุ๊ควีรี่ เพื่อกระตุ้นการอ่าน เพราะหนังสือเป็นฮาร์ดแวร์ อย่างเดียวทำอะไรไม่ได้ ต้องมีซอฟต์แวร์เข้าไปดำเนินการ คือกระตุ้นในรูปแบบต่างๆ เคยแม้กระทั่งจัดกิจกรรมไปอ่านหนังสือให้เด็ก ออทิสติกฟัง และพบว่าภายในเวลา 2-3 ปี เด็กดีขึ้น นั่งฟังได้นิ่งขึ้น ฉะนั้น มันมีความหลากหลายในการอ่านขึ้นกับว่าใช้กับกลุ่มไหนด้วยอะไร

● กระแสอีบุ๊กส่งผลต่อการอ่านหนังสือเล่ม?

ตอนแรกที่ออกมาผมมีข่าวบอกว่าหนังสือเล่มไปแน่ ผมทดสอบด้วยตัวเอง เมื่อก่อนเคยซื้อนิตยสาร 15 วันเล่มทิ้งไว้ในรถ หยิบขึ้นมาอ่านไปเรื่อยๆ วันหนึ่งมีอีบุ๊กมา ชื่อปีแถมปี แล้วยังลดราคาอีก ผมซื้อมา จนถึงวันนี้ผมไม่หยิบเล่มนั้นขึ้นมาอีกเลย บางทีพอเรารู้สึกว่ามันอ่านเมื่อไหร่ก็ได้ เราก็เลยไม่อ่าน

เหมือนกันเวลาเราซื้ออีบุ๊กบนอินเทอร์เน็ต เราเลือกหนังสือแล้วสั่งซื้อเลย อาจจะดูส่วนหนึ่ง แต่เวลาไปร้านหนังสือเราจะได้เห็นหนังสือเล่มที่ไม่เคยคิดว่าจะสนใจ ความหลากหลายที่เกิดขึ้นจะให้ความแตกต่างจากการซื้อหนังสือผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ฉะนั้นร้านหนังสือกับอินเทอร์เน็ตจะมีเสน่ห์ต่างกันคนละแบบ

ในวิกฤตมันมีโอกาส อยู่ที่ว่าเราตามติดกับข้อมูลกับสิ่งที่มันมารอบข้างขนาดไหน แล้วไม่ใช่แค่นั้น เราก็ต้องผลักดันมันเดินไปข้างหน้า ถ้าเราคิดว่างานที่เราทำมันเป็นประโยชน์ การสร้างการอ่าน การสร้างคน ยุคต่อไปถ้าไม่มีเด็กที่ชอบอ่าน ประเทศชาติจะอยู่อย่างไร ถ้า 100 คน เราสร้างได้สักคน ก็ยังดีกว่าจะปล่อยให้หมดตามไปกระแส แล้วปล่อยให้จนไม่มีสักคน

ถ้าเรามีลูกเล็กๆ แล้วตอนนอน ให้พ่อเอาลูกพาดไว้กับอกแล้วอ่านหนังสือให้เขาฟัง เสียงโทนต่ำๆ ของพ่อกับความรู้สึกที่อยู่ในอ้อมอกแข็งแรง ถ้าอ่านทุกวัน ผมว่ามันจะหล่อหลอมจิตใจของเขา เป็นเกราะที่สร้างไว้ แล้ววันหนึ่งในอนาคตเมื่อเขาเจอเพื่อนเจอสิ่งแวดล้อมต่างๆ เขาจะกลับมาคิดถึงตรงนี้ เพราะฉะนั้นพ่อแม่มีส่วนสำคัญในการสร้างการอ่าน ความรักที่ถ่ายทอดเข้าไปในวิถีชีวิต

● เป็นวิธีการที่ใช้กับตัวเองด้วย?

ใช้ครับ เมื่อก่อนตอนลูกเป็นเด็ก เนื่องจากผมต้องทำงาน ผมต้องไปฝากลูกให้พี่สาวเลี้ยง เรามีเวลาอยู่ด้วยกันวันเสาร์-อาทิตย์ เราดูรายการทีวีด้วยกันตอนกลางคืน ผมนอนคว่ำ บางทีลูกก็นอนที่หลังผม ก็ไกวไปเรื่อยๆ (หัวเราะ) เขาหลับคาหลังผม บางทีเราถามอะไรยังรู้ลึกว่าเขายังจำได้

● ปลุกฝังการอ่านให้กับลูก?

แหม ลูกผมก็ไม่ได้เรียนเก่ง เพียงแต่ไม่ได้เกเร เราเลือกโยนประเด็นให้อ่าน อย่างถ้าจะให้อ่านสามก๊ก ก็เลือกฉบับนิพนธ์ของยาขอบ แล้วเราก็เล่าเรื่อง เช่น จูล่ง สุภาพบุรุษแห่งเสียงส่าน เกราะขาวทั้งชุด มีอยู่ตอนหนึ่งที่พลัดหลงกับเล่าปี่ที่ทุ่งเต๋ยงบันไ้ จูล่งเอาเอาเต้าลูกของเล่าปี่ไว้ที่อกข้างในเกราะ ไปยืนรบตั้งแต่เช้ายันมืด เพียงเพราะใจโอบอกจับเป็นให้ได้ ใครเข้ามาพันหมดจนเกราะชุ่มเป็นสีแดง แล้วก็เอาหนังสือวางตรงหน้าบอก...เล่มนี้สิลูก (หัวเราะเสียงดัง)

บางครั้งจะถามเขาก่อนว่าอ่านเล่มนี้เป็นยังไงบ้าง

เล่มนี้เป็นอย่างนั้นเลยหรือ พอยังไม่ได้อ่านเลย เราต้องให้ความสำคัญกับเขา เพราะเด็กทุกคนนอกจากความรัก จะโตด้วยความภาคภูมิใจ เด็กทุกคนอยากเป็นฮีโร่ อายุ 7-8 ขวบ ก็ภูมิใจแล้วที่เล่าเรื่องที่พ่อไม่รู้ได้ เราก็จะสนับสนุนให้ไปเอาเล่มต่อมาอ่าน เล่มนั้นเล่มนี้ก็ได้อ่านไปเถอะ

● ทรรศนะส่วนตัวกับการอ่าน?

เป็นความชอบมากกว่า ทุกวันก็อ่านหนังสือ แต่ไม่ได้อ่านเพราะอาชีพ แต่อ่านเพราะอยากจะทำ และอยากจะทำให้ออกไป

การอ่านได้ประโยชน์หลายอย่าง ทำให้เรารู้โน่นนี่นั่น เราสามารถเที่ยวรอบโลกก็ได้โดยเราไม่ต้องออกนอกประเทศ สามารถย้อนอดีตอันไกลโพ้นโดยไม่นั่งไหม้แมชชีน เราสามารถไปข้างหน้าไกลๆ โดยไม่ต้องพึ่งยานอวกาศใดๆ แต่อาศัยหนังสือที่อ่าน

พนิดา สงวนเสรีวานิช เรื่อง ธนกัศิ์ ธรรมบุตร ภาพ